

N:o 43.

Ank. till Riksd. kansli den 11 maj 1904, kl. 5 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut rörande punkten 1:o) i bevillningsutskottets memorial n:o 37 i anledning af dels återremiss af punkten 1:o) i bevillningsutskottets betänkande n:o 18 i anledning af väckta motioner angående ändringar i gällande brännvinsförsäljningsförordning, dels och kamrarnas skiljaktiga beslut rörande punkten 2:o) i samma betänkande.

Vid innevarande riksdag hade inom Första Kammaren herr *K. Åkerberg* och inom Andra Kammaren herr *J. Widén* jämte fem andra af kammarens ledamöter i två lika lydande motioner föreslagit, »att Riksdagen måtte besluta:

dels att § 4 mom. 2 i kungl. förordningen den 24 maj 1895 angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, sådant nämnda lagrum lyder enligt kungl. kungörelsen den 25 september 1897, må erhålla följande ändrade lydelse:

Innehafvare af rättighet till försäljning af brännvin må ej låta vare sig mot efterkraf för köpeskillingen eller genom ombud å annat ställe än det, där han sin försäljningsrätt utöfvar, till köpare utlämna brännvin i mindre belopp än 250 liter; ej heller må han hos annan än innehafvare af dylig försäljningsrättighet genom ombud till salu utbjuda eller upptaga beställningar af brännvin i mindre belopp, än nyss är nämndt;

och dels, i händelse af bifall härtill, att § 18 mom. 3 samt § 42 i ofvannämnda förordning gifves den ändrade lydelse, som af nyss anfördä ändring i § 4 mom. 2 betingas.»

I anledning häraff hade bevillningsutskottet i sitt ofvannämnda betänkande n:o 18 under punkten 1:o) hemställt,

»att herrar Åkerbergs och Widéns jämte medmotionärers förevarande motioner om ändring af § 4 mom. 2, § 18 mom. 3 och § 42 i brännvinsförsäljningsförordningen icke måtte af Riksdagen bifallas.»

Sedan punkten 1:o) i utskottets nyssberörda betänkande blifvit af Riksdagens båda kamrar till utskottet återförvisad, hade bevillningsutskottet i sitt ofvan omförmällda memorial n:o 37 under punkten 1:o) hemställt,

»att herrar Åkerbergs och Widéns jämte medmotionärers förevarande motioner om ändring af § 4 mom. 2, § 18 mom. 3 och § 42 i brännvinsförsäljningsförordningen icke måtte af Riksdagen bifallas.»

Vid denna punkt fanns fogad en af herr *E. Beckman* afgifven reservation, i hvilken yrkats, att utskottets hemställan under denna punkt bort hafva följande lydelse:

»a) att Riksdagen, i anledning af herrar Åkerbergs och Widéns förevarande motioner, måtte för sin del besluta, att § 4 mom. 2 i gällande förordning angäende villkoren för försäljning af brännvin m. m. den 24 maj 1895, sådant sagda moment lyder enligt kungl. kungörelsen den 25 september 1897, skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Innehafvare af rättighet till försäljning af brännvin må ej låta vare sig mot efterkraf för köpeskillingen eller genom ombud å annat ställe än det, där han sin försäljningsrättighet utöfvar, till köpare utlämna brännvin i mindre belopp än 250 liter.

Ej heller må innehafvare af rättighet till försäljning af brännvin hos annan än innehafvare af dylik försäljningsrätt genom ombud till salu utbjuda eller upptaga beställningar af brännvin i mindre belopp, än nyss är nämnt; om sådant bolag, som i § 9 mom. 2 sägs, är i detta hänseende särskilt stadgadt;» samt

b) att, för den händelse den i punkten a) här ofvan gjorda hemställan varder af Riksdagen bifallen; Riksdagen jämväl måtte för sin del besluta, att § 42 i ofvannämnda förordning, sådan be-

rörda § lyder enligt kungl. kungörelsen den 25 september 1897, skall erhålla följande förändrade lydelse:

»§ 42.

Idkar någon minuthandel med eller utskänkning af brännvin vid tillfälle, då försäljningsrädden ej utövas får, eller å annat ställe, än där till uppgifvet är, eller förbryter sig någon mot hvad i § 4 mom. 2 stadgadt är om brännvins utlämnanne å annat ställe än det, där han sin försäljningsrätt utöfvar, *eller om utbjudande till salu eller upptagande af beställningar å brännvin genom ombud*, eller tillåter den, som icke är till utskänkning berättigad, att, då han i parti eller genom minuthandel säljer brännvin, något af det sålda på försäljningsstället förtäres eller afhämtas i mindre belopp, än han är berättigad föryttra, eller förbryter sig den, som till minuthandel med eller utskänkning af brännvin berättigad är, mot § 26 mom. 3 och 5 eller § 27, böte första gången från och med 30 till och med 60 kronor samt andra gången från 60 till och med 120 kronor och vare dessutom andra gången sin rätt till minuthandel eller utskänkning förlustig. Lag samma vare, om den, som erhållit rättighet till utskänkning å passagerarfartyg, utöfvar densamma annorledes, än i § 13 mom. 2 medgifvet är, eller utan att iaktaga de inskränningar därvid, som i öfrigt kunna hafva blifvit af Kungl. Maj:ts befallningshafvande jämlikt samma lagrum föreskrifna.»

Enligt hvad bevillningsutskottet tillhandakomna protokollsutdrag utvisa, har Första Kammaren bifallit utskottets sistnämnda hemställan, hvaremot Andra Kammaren bifallit ofvanberörda reservation.

Då sammanjämknings af kamrarnas ifrågavarande skiljaktiga beslut synes bevillningsutskottet icke kunna äga rum, och frågan icke heller kan blifva föremål för gemensam omröstning, har frågan enligt utskottets åsikt för innevarande riksdag förfallit; hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 11 maj 1904.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.